

ת"פ 70496/06/20 - מדינת ישראל נגד פלוני - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

10 יולי 2022

ת"פ 70496-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיא

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד חני שנפ - נוכחת

נ ג ד

המאשימה

הנאשם

פלוני - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד שלמה פצ'בסקי (בשם עו"ד דן גרובס) - נוכח

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. ביום 29.06.2020, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של **תקיפה סתם - בן זוג** לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **ואיומים** (4 עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
2. לאחר שמיעת הראיות, **בהכרעת הדין** שניתנה על ידי ביום 11.04.2022, מצאתי לזכות את הנאשם מעבירת איומים אחת שיוחסה לו בכתב האישום; לא מצאתי לקבל את עתירת המאשימה להרשיע את הנאשם מהעובדות שהתגלו במהלך המשפט בעבירת ניסיון תקיפה סתם - בן זוג; ומצאתי בסופו של יום להרשיע את הנאשם בעבירת תקיפה סתם - בן זוג ובשלוש עבירות של איומים.
3. בהמשך לכך, בהכרעת הדין שניתנה על ידי קבעתי, כי כנטען בכתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים המצויים בהליכי גירושין, תוך שהשניים התגוררו יחד בדירה ברח' שבט בנימין באשדוד (להלן: "**הדירה**"), ולהם 3 ילדים בגירים.
4. ביום 14.03.2020, בשעה שאינה ידועה במדויק, בדירה, במהלך ויכוח שנתגלע בין הנאשם למתלוננת על כך שהאחרונה אינה מעוניינת בהליך של שלום בית, איים הנאשם על המתלוננת כי הוא ירצח אותה (להלן: "**האירוע הראשון**").
5. ביום 20.03.2020, הגיע הנאשם לדירה, ולאחר ויכוח שנתגלע בינו לבין המתלוננת התקרר הנאשם לעבר המתלוננת ואיים עליה בכך שהוא הניף לעברה בקבוק זכוכית, ולאחר שהמתלוננת נמלטה לחדר השינה, איים עליה הנאשם פעם נוספת בכך שאמר לה כי אם היא תזמין משטרה הוא ירצח אותה (להלן: "**האירוע השני**").
6. כשנה וחצי עובר לאירועים המתוארים לעיל, במהלך ויכוח שנתגלע בין הנאשם למתלוננת, הנאשם השליך שעון על הרצפה, התקרר אל המתלוננת וסטר לה על לחייה (להלן: "**האירוע השלישי**").
7. בגין כל אלו, הנאשם הורשע (כאמור) בעבירות של **תקיפה סתם - בן זוג** לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין; **ואיומים** (שלוש עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
8. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, וכל צד טען לעונש כראות עיניו.

9. **מחנות דעת הממונה על עבודות השירות אשר התקבלה ביום 21.06.2022**, עולה כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות ואולם נוכח אי הסכמתו לעבוד בשעות העבודה הנדרשות באופן קבוע ורצוף - לא בא הממונה בהמלצה לשלבו במערך עבודות השירות.
10. למען שלמות התמונה יצוין, כי בדיון שהתקיים לפניי היום הבהיר הנאשם באמצעות בא כוחו, כי הוא אינו מעוניין כי עניינו יבחן פעם נוספת על ידי הממונה על עבודות השירות וככל שבית המשפט יעתר לעתירת המאשימה לעונש, אזי הוא מעדיף לרצות את עונשו מאחורי סורג וברח ולא בעבודות שירות, מתוך הרצון לסיים את עניינו בהקדם ומשיקולי פרנסה.
11. לאור אלה, ובהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולה מהמתחם שייקבע.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

12. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם; על חומרת המעשים ועל הנסיבות לחומרה שנלוו אליהם ובדגש על כך שאין המדובר באירוע בודד; לאגרסיביות ולכוחניות שנלוו למעשים; לאופיים החמור של האיומים; ולפוטנציאל הנזק הרב הטמון במעשים. מכל האמור עתרה התובעת לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אירוע, הנע בין מאסר מותנה, ועד ל- 6 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. לעניין נסיבות העושה, הפנתה המאשימה לעברו הפלילי הנקי של הנאשם, ולכך שהנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו. מכל האמור עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש בדמות מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, וכן ענישה נלוות בדמות מאסר מותנה, פיצוי, קנס והתחייבות.
13. ההגנה מנגד, עתרה לראות בכלל האירועים אירוע כולל אחד, וטענה כי המדובר באירועי אלימות בעלי רף חומרה נמוך, שבוצעו על ידי הנאשם על רקע תסכול מתמשך בעניינים כספיים ומשפחתיים. כמו כן, הפנתה ההגנה לכך שאף המתלוננת הודתה כי היא לא חששה מפני הנאשם ולא ייחסה לאיומיו חשיבות כלשהי. מתוך כך חלקה ההגנה על מתחם העונש ההולם אותו הציגה המאשימה וטענה כי על המתחם ברף התחתון לנוע החל מענישה צופה פני עתיד. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, הפנתה ההגנה לנזק הרב שכבר נגרם לנאשם; לנזק הכלכלי שיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר ולו בעבודות שירות; ולכך שכיום הנאשם לא מצוי בקשר עם המתלוננת. מכל האמור עתרה ההגנה להשית על הנאשם עונש צופה פני עתיד וענישה נלוות בדמות קנס ופיצוי.
14. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", שיתף כי הוא היה נשוי למתלוננת במשך 33 שנה; טען כי 'תפרו' לו תיק; וביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש שכן לדבריו הוא איבד זה מכבר את משפחתו ונענש די הצורך, מה עוד, שלדבריו הוא עלול לאבד את מקור פרנסתו בחנות האינסטלציה שבה הוא עובד ככל שייגזר עליו עונש בדמות מאסר בפועל.

דין והכרעה

15. ראשית חכמה יצוין, כי משהחלתי על המקרה שלפניי את "מבחן הקשר ההדוק" ואת יתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, (נבו, 29.10.2014); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (נבו, 03.09.2015); ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, (נבו, 29.06.2015)), מצאתי כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל האירועים המתוארים בכתב האישום. למסקנה זו הגעתי, בשים לב לעובדה כי המעשים בוצעו באותו המקום - בדירה, כנגד אותה המתלוננת - היא אשתו לשעבר של הנאשם, וזאת כאשר אף המאשימה מצאה לנכון לתאר את כלל האירועים המיוחסים לנאשם באותו כתב אישום ואף באותו אישום, מה

שמצביע על הזיקה ההדוקה שבין האירועים השונים. מבלי להתעלם מכך כי האירוע השלישי התרחש כשנה וחצי עובר לאירועים הראשון והשני, הרי וכידוע והגם אם העבירות התרחשו על פני תקופה ממושכת, אזי, בשעה שניתן להשקיף עליהן על כעין פרשה אחת מתמשכת (עת מדובר באירועים דומים בעלי נסיבות דומות וכלפי אותם מתלוננים) הן יכולות להיחשב לאירוע כולל אחד (ראו למשל, תפ"ח (מחוזי נצרת) 13777-01-20 **מדינת ישראל נ' בוריס מילמן** (נבו, 17.11.2020) שם התרחשו העבירות על פני תקופה ממושכת של כ-6 שנים). בהינתן כל האמור לעיל, כך לדידי, יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כ"אירוע" אחד, בעוד שהשקפה על כל אירוע כעל אירוע נפרד ושעומד בפני עצמו, תהא מלאכותית במידה רבה.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

16. בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
17. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשה התקיפה, הינו שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים (ראו לעניין זה, ע"פ 6758/07 **פלוני נגד מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (11.10.2007)). לא בכדי המחוקק מצא לנכון לקבוע כי העונש המרבי הקבוע בצידה של עבירת התקיפה סתם, יוכפל בשעה שזו מבוצעת כלפי בת זוג. גם בית המשפט העליון עמד לא אחת על חובתו של בית המשפט להירתם למלחמה בעבירות האלימות בתוך המשפחה, וזאת בין היתר באמצעות השתתפות עושים חמורים ומרתיעים בדמות מאסרים בפועל מאחורי סורג ובריח (ראו לעניין זה, ע"פ 8314/03 **עווד נגד מדינת ישראל** (נבו, 07.06.2005)) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתעה אינו בא במנין השיקולים שנשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם).
18. בעצם ביצוע עבירות **האיומים**, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על שלווה נפשו של הפרט ועל חופש הפעולה שלו, זאת כאשר מעשה האיום נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בניגוד להסכמתו החופשית, או להניאו מפעולה אותה ביקש לבצע (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(3) 373, 379 (1989)). מה גם, שחומרתה של עבירה זו מקבלת משנה תוקף מקום שבו היא מופנית כלפי בני משפחה (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** (נבו, 20.08.2009)).
19. בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות השונות, כפי שיפורט להלן, ובייחוד לנוכח אופייה של האלימות אשר הופעלה מצדו של הנאשם, טיבם של מעשי האיום שהושמעו מפיו, וריבוי המעשים, סבורתני כי **הפגיעה בערכים המוגנים** הינה ממשית.
20. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, שקלתי את אופייה של האלימות אשר הפעיל הנאשם כלפי המתלוננת. כידוע, עבירות של תקיפה סתם - בן זוגיכולות לחול על מגוון רחב של מעשי תקיפה, החל מאגרוף לכיוון הפנים, עובר בבעיטה לכיוון אחת הגפיים, וכלה בדחיפה או במשיכה ביד. במנעד החומרה של המעשים, דומני כי מעשיו של הנאשם, אשר כזכור תקף את המתלוננת בכך שסטר לה על לחייה - מצוי ברף שאינו נמוך כלל ועיקר, הגם אם אינו נמצא ברף הגבוה של עבירות התקיפה. עוד ייאמר, כי אמנם למתלוננת לא נגרם נזק פיזי ממש, אולם אין להתעלם מהנזק הפוטנציאלי אשר היה טמון במעשיו של הנאשם ומממד ההשפלה ועוגמת הנפש שנגרמו לה כתוצאה ממעשיו אלה.
21. בכל הנוגע לדברי האיום שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננת, נתתי דעתי לכך הנאשם איים על המתלוננת בשני אירועים נפרדים; לכך שהלה הורשע בעבירת איומים בשלוש הזדמנויות שונות; מעשי האיום מצדו של הנאשם הופנו כלפי לא אחרת מאשר בת זוגו; ולכך שהאיומים שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננת התאפיינו באיומים קונקרטיים בפגיעה בחייה של האחרונה. עוד נתתי דעתי לכך שבאירוע השני איים הנאשם על המתלוננת באמצעי חזותי, בכך שהוא הניף **בקבוק זכוכית** לכיוונה, ולאחר מכן אף איים עליה שירצח אותה באם היא תזמין משטרה למקום. ברי כי בנסיבות מעין אלו יש כדי להעצים את ממד הבהלה והחשש שנטע הנאשם בלבה של

- המתלוננת (כפי שאף עלה מעדותה במסגרת הבאת הראיות לעונש (עמוד 10 לפרוטוקול, שורות 24-25)). כן ולחומרה, נתתי דעתי לכך כי את עבירות האיומים באירוע השני ביצע הנאשם כלפי המתלוננת כאשר בתם של השניים עדה לנעשה.
22. אם כי, נתתי דעתי לכך שבמסגרת שמיעת עדותה של המתלוננת, עלה כי בכל הנוגע לאירוע הראשון שבו איים הנאשם על המתלוננת כי ירצח אותה, הלה טענה כי היא נמנעה מלייחס חשיבות לאיומיו של הנאשם (פסקה 38 להכרעת הדין מיום 11.04.2022).
23. אשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירות, לאחר שמיעת הראיות בתיק, עולה כי הנאשם איים ותקף את המתלוננת על רקע סכסוך משפחתי וכספי שנתגלע ביניהם. ברי כי אין בכך להצדיק במאומה את התנהגותו הבריונית ושלוחת הרסן של הנאשם. לצד האמור ולקולה, שקלתי את העובדה שנדמה כי מעשיו של הנאשם נעשו מתוך התפרצות כעס ספונטנית, על רקע מגפת הקורונה שפשטה בישראל באותה התקופה, ומבלי שנלווה להם תכנון מוקדם. אם כי, אין ליתן לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלימות כנגד בני משפחה בעידנא דריתחא ומבלי שהעברין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן.
24. אשר **למדיניות הענישה** הנוהגת בעבירות השונות שנעברו על ידי הנאשם, יאמר כי מטבע הדברים, לא ניתן למצוא בפסיקה מקרה שהינו זהה בדיוק למקרה שנדון לפניי. שכן, גם כשמעיינים בפסקי הדין שבהם נדונו מעשי אלימות שבוצעו בעיקר כלפי בני משפחה, לעולם יש שוני במספר העבירות שבוצעו, במשך הזמן שעל פניו הן נפרשו, בחומרת האלימות הפיזית שהופעלה, בחומרת האיומים שהושמעו, וכיוצא באלה. והרי שבכל הפרמטרים שצוינו לעיל, יש כדי להשליך ולהשפיע על מתחמי הענישה שנקבעו בכל מקרה ומקרה. על כל פנים, סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים שבהם דובר בנאשמים שהורשעו בביצוע עבירות של תקיפה סתם נגד בנות זוג, בשילוב עם איומים, **בדרך כלל** נקבעו מתחמי ענישה הנעים מעונשי מאסר מותנה או מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות ברף התחתון, וכלה בעונשי מאסר ממושכים מאחורי סורג וברח ברף העליון, שבשים לב לאורכם אינם ניתנים לריצוי בעבודות שירות, הכול בהתאם לנסיבות המקרה.
25. כאמור זה עתה, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנסיבות הנלוות לעבירות, ואילו העונשים שמושתים על הנאשמים השונים בתוך המתחמים או מחוצה להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא; השתתפות בהליכים טיפוליים; גילם; וכיוצא באלה.
26. כדוגמא למנעד הענישה הרחב שלעיל, ראו למשל, רע"פ 1536/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו, 01.03.2020); רע"פ 6466/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו, 18.09.2017); רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו, 02.05.2021); ת"פ (שלום רמ') 24501-11-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו, 21.04.2020); ת"פ (שלום רמ') 8500-05-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו, 26.11.2019); ת"פ (שלום ב"ש) 34753-01-19 **מדינת ישראל נ' מחמד אלגראוין** (נבו, 07.05.2019); ת"פ (שלום י-ם) 38546-09-18 **מדינת ישראל נ' בר בן משה אזרזר** (נבו, 22.12.2019); ת"פ (שלום ת"א) 40855-09-16 **מדינת ישראל נ' משה חיים שעשוע** (נבו, 24.10.2018); ת"פ (שלום ת"א) 15096-08-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו, 05.11.2018); ת"פ (שלום ת"א) 53151-11-16 **פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' פלוני** (נבו, 11.12.2017); ת"פ (שלום י-ם) 24219-04-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו, 10.10.2021); ת"פ (שלום י-ם) 4517-09-17 **מדינת ישראל נ' ניר ליאור** (נבו, 30.06.2021); ת"פ (שלום נת') 14092-03-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו, 23.05.2021); ת"פ (שלום ראשל"צ) 35469-02-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו, 30.05.2021); ת"פ (שלום ראשל"צ) 18261-12-10 **מדינת ישראל נ' ניקולאי מיצקו** (נבו, 18.10.2012); ת"פ (שלום ק"ג) 16077-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו, 07.04.2016); ות"פ (שלום אש') 30719-01-21 **זנבה ווסי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 22.02.2022).
27. כאן גם יצוין, כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוגשה מטעמם של הצדדים, אולם כמובן שהדבר נעשה תוך

ביצוע האבחנות המתבקשות בין המקרים השונים, כאשר נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לקולה או לחומרה מהמנעד שהוצג לעיל. כך למשל, ברע"פ 5986/09 **סלימאן אבו האדיר נ' מדינת ישראל** (נבו, 23.07.2009), פסיקה אליה הפנתה המאשימה, המדובר בגזר דין שניתן עובר לתיקון 113 לחוק העונשין. בעניין זה יצוין, כי טוב יעשו הצדדים אם יקפידו להציג פסקי דין שניתנו בעת האחרונה, ובוודאי כאלה שניתנו לאחר תיקון 113 (וראו דבריה של כב' השופטת ג' שלו בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 21819-05-15 **יהודה סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל**, (לא פורסם, 12.05.2015), ביחס לגזרי דין שניתנו עובר לתיקון 113, ואשר ולא ברור אם כיום הם היו מתיישבים עם הוראותיו). כך גם בכל הנוגע לרע"פ 8820/13 **אליהו קשת נ' מדינת ישראל** (נבו, 12.02.2014), פסיקה אליה הפנתה ההגנה, המדובר בעבירות של אימים, תקיפה הגורמת חבלה ממש, היזק לרכוש במזיד וחבלה במזיד לרכב אשר ביצע נאשם כלפי אם ובנה אצלם הוא שהה במסגרת אומנה, ולא בעבירות שבוצעו כנגד בת זוג, וברי כי המדובר בנסיבות שונות ובעבירות שונות מהמקרה המונח לפתחי.

28. על כל פנים, נהיר לבית המשפט כי קיימים גם מקרים שבהם התקיימו נסיבות מיוחדות, לכאן או לכאן, שבהם הושתו עונשים החורגים לחומרה או לקולה ממדיניות הענישה הנוהגת, כפי שזו הוצגה לעיל. כך גם ברי, כי כל צד יבקש להפנות את בית המשפט דווקא לאותם פסקי דין ספציפיים שמשרתים את האינטרס שלו. הדבר אך טבעי הוא, שכן הענישה היא לעולם אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, (נבו, 08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. כך גם, ממילא עלינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה, ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, נבו, 25.06.2013)).
29. כללם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ובשים לב לכך שאין המדובר במעידה חד פעמית מצד הנאשם אלא בעבירות שנעברו כלפי המתלוננת בשלושה מועדים שונים, הריני לקבוע כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם ינוע מתחם העונש ההולם בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל.

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

30. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שנקבע, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.
31. בעניין זה נתתי דעתי לגילו המבוגר של הנאשם (ליד שנת 1958) ולהיותו חף מהרשעות קודמות. עוד אציין, כי הבאתי בחשבון את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם, ככל שיושת על הנאשם עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, וזאת נוכח הפגיעה הכלכלית הטמונה בכך, ולעובדה כי הכלא זר לו.
32. כמו כן, בית המשפט מביא בחשבון את יתר מאפייניו החיוביים של הנאשם, ובכלל זה את העובדה כי הלה אזרח ישראלי ועובד, וכן את העובדה שהעבירות שבמוקד כתב האישום בוצעו (האחרונות שבהן), לפני למעלה משנתיים. אם כי, את מירב המשקל בנקודה זו יש להעניק לא אותה ספירת זמן "טכנית" -אלא לכך שבפרק הזמן שחלף מאז, הנאשם נמנע מלהסתבך בפלילים.
33. הנה כי כן, עסקינן בנאשם, שהינו אזרח המשולב בשוק העבודה והתעסוקה מזה תקופה ממושכת ומאז שביצע את העבירות שבגין הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות. מנגד, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם לא עבר כל הליך טיפולי ואף לא הביע כל רצון לכך, ואף ניכר, לאחר שמיעת

- הנאשם בשלב הטיעונים לעונש, כי הנאשם מציג עמדה קורבנית ועסוק בעיקר בעצמו ובפגיעה האישית שנגרמה לו כתוצאה מההליך הפלילי, ולא בפגיעה שנגרמה למתלוננת ולבתו כתוצאה מהתנהגותו. משכך, נראה כי אותו מוקד בעייתי וקווי אישיותו של הנאשם שעמדו ברקע לביצוע העבירות, לא אוינו. **ברי, כי משאלו הם פני הדברים, הרי שאין מקום בעניינו לסטות סטייה לקולה מגדרי מתחם העונש שנקבע על ידי (כעתירתה דה-פקטו של ההגנה לעניין העונש), אלא יש מקום להשית על הנאשם ענישה המצויה בגדרי מתחם העונש ההולם.**
34. אכן, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ראו לעניין זה, ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.07.2013); רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.02.2014); רע"פ 1441/14 **האבט חמיס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 09.12.2014); ע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן** (פורסם בנבו, 08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי ב"ש) 37682-03-13 **דמטרי גרניק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.11.2013).
35. והרי שבמקרה שלפני, לא ניתן לומר כי שיקומו של הנאשם (בהינתן העובדה כי הלה מנהל אורח חיים נורמטיבי ולא שב לדרכיו הרעות), יצדיק סטייה ממתחם העונש שקבעתי לעיל. זאת ועוד וכידוע, לא כל קביעה לפיה קיים סיכוי שהנאשם השתקם או ישתקם בעתיד תביא מניה וביה לסטייה ממתחם העונש ההולם וממילא לא להימנעות מהשתת רכיב של מאסר ולו בעבודות שירות (ראו והשוו, רע"פ 4097/16 **מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.05.2016); וע"פ 1521/14 **יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.09.2015).
36. **ומן התם אל הכא, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שפורטו בגזר דין, מצאתי כי באיזון הראוי בין מצבור הנסיבות שבתיק זה, ובשים לב מחד גיסא, להיות הנאשם חף מהרשעות קודמות; ולגילו המבוגר; ומאידך גיסא, לחומרת העבירות ונסיבות ביצוען ולהעדר כל שיקולי שיקום בעניינו (המצדיק גם סטייה לקולה ממתחם העונש שנקבע על ידי), ובשים לב ליתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - נדמה כי יש למקם בזו הפעם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך (אם כי לא התחתון), של המתחם אותו קבעתי לעיל.**
37. **באשר לאופן ריצוי המאסר שיושג על הנאשם, כידוע, סעיף 51ב(א) לחוק העונשין קובע כי "בית משפט שגזר על נאשם מאסר בפועל לתקופה שאינה עולה על תשעה חודשים, רשאי להחליט, בגזר הדין, שהנידון יישא את עונש המאסר, כולו או חלקו, בעבודות שירות".** חלופה זו מעניקה לנאשם אשר נגזר עליו עונש מאסר בפועל לתקופה קצרה, את **הפריבילגיה** לרצות את מאסרו בתנאים פתוחים, מחוץ לכותלי בית הסוהר, וזאת במקום שבו ניתן להשיג את המטרות העונשיות של המאסר בדרך מועילה יותר לחברה ופוגענית פחות לעברייני (ראו לעניין זה, דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 25) התשמ"ו-1986; ה"ח הממשלה 76, 76 (1986); רע"ב 426/06 **חווא נ' שירות בתי הסוהר** (12.03.2006) (פורסם במאגרים המשפטיים); רע"ב 8648/04 **הרץ נ' נציב שירות בתי הסוהר** (23.09.2004) (פורסם במאגרים המשפטיים); ורע"ב 8220/19 **מדינת ישראל נ' מרואן הישאם** (13.07.2020) (לא פורסם) (להלן: "עניין הישאם").
- בית המשפט העליון עמד זה מכבר על כך שחלופה עונשית זו, תכליתה לאזן בין הצורך להטיל על נאשם עונש מאסר בגין עבירה שעבר, לבין הרצון לסייע בשיקומו ולהימנע מההשלכות המזיקות הנלוות לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח (ראו לעניין זה, רע"ב 2955/11 **אזבארנה נ' שירות בתי הסוהר** (08.05.2011) (פורסם במאגרים המשפטיים)).
- עם זאת, נקבע כי חלופה זו איננה סוג נוסף של עונש, אלא אך צורה מיוחדת לנשיאתו של עונש מאסר, אשר אליה נלווים כלל שיקולי הענישה החלים ביחס לעונש מאסר, ובראשם **שיקולי ההרתעה** (ראו לעניין זה, רע"ב 8430/09 **אברג'יל נ' מדינת ישראל** (03.01.2010) (פורסם במאגרים המשפטיים)).
- בשעה שנאשם מביע מלכתחילה את דעתו כי אין בכוונתו לבצע ברצינות ובאחריות את עבודות השירות שיכול ויוטלו עליו

במסגרת גזר הדין, ומתנגד נחרצות לעבוד בשעות העבודה הנדרשות במסגרת מערך עבודות השירות, **הלה מסתכן באובדן הפריבילגיה האמורה**, שתוצאתה הינה השתת ענישה מאחורי סורג ובריש (ראו והשוו, **עניין הישאם, לעיל**)).
38. בעניינינו (כאמור בראשית הדברים), הנאשם גילה באופן נחרץ את דעתו כי הוא מתנגד לעבוד בשעות העבודה הנדרשות במסגרת עבודות השירות; כי הוא אינו מעוניין כי עניינו יבחן פעם נוספת על ידי הממונה על עבודות השירות; וכי ככל שבית המשפט יעתר לעתירת המאשימה לעונש, אזי הוא מעדיף לרצות את עונשו מאחורי סורג ובריש ולא בעבודות שירות, מתוך הרצון לסיים את עניינו בהקדם ומשיקולי פרנסה. במצב דברים זה - ברי, כי הנאשם ביודעין גילה דעתו כי הוא מודע לסכנה שבאיבוד הפריבילגיה לרצות את עונשו בעבודות שירות.
39. **מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **חודשיים מאסר בפועל.**

בהעדר החלטה אחרת, הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו, ביום 25.8.2022 עד לשעה: 10:00 בבית הסוהר "דקל", או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, בטלפון שמספרו: 08-9787336.

העתק ההחלטה בדחיפות לשב"ס.

ב. **מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.**

ג. **מאסר מותנה למשך 2 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.**

ד. **פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת, ע"ת/1.**

הפיצוי ישולם בתוך 60 יום מהיום.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

תשומת לב הנאשם כי החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ הפיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- במוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ה. הנאשם יצהיר על התחייבות על סך 5,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת אלימות לרבות איומים וזאת למשך שנתיים מהיום.

כות ערעור - כחוק.

תן היום, י"א תמוז תשפ"ב, 10 יולי 2022, במעמד הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע כל עבירת אלימות לרבות איומים. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירת אלימות לרבות איומים במשך שנתיים מהיום, יושת עלי סך של 5,000 ₪ במזומן.

החלטה

נרשמה לפניי התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום י"א תמוז תשפ"ב,
10/07/2022 במעמד הנוכחים.
נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא